

EL CATALÀ A LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS: PRESÈNCIA FORMAL I ÚS REAL

2. Resum.....	3
3. Objecte de l'estudi.....	4
4. Metodologia.....	5
4.1. Disseny del estudi.....	5
4.2. Mostra.....	5
4.3. Instruments.....	5
4.3.1. Enquesta a l'alumnat.....	5
4.3.2. Guies docents.....	6
4.4. Procediment.....	6
4.5. Variables principals.....	6
4.5.1. Llengua declarada a la guia docent.....	6
4.5.2. Llengua real percebuda a l'aula.....	7
4.5.3. Branca de coneixement.....	7
4.6. Construcció d'indicadors.....	7
4.6.1. Indicador de disponibilitat del català.....	7
4.6.2. Indicador de compliment.....	7
4.6.3. Indicadors d'embut.....	8
5. Marc normatiu de política lingüística de la UIB.....	9
5.1. Marc legal general i principis bàsics.....	9
5.2. Reglament d'usos lingüístics i paper de les guies docents.....	9
5.3. El Pla de Llengües 2021–2025: objectius i límits.....	10
5.4. El Pla de Llengües 2026–2030: un canvi d'enfocament.....	10
5.5. Conflictes, queixes i distància entre norma i pràctica.....	11
6. Anàlisi de resultats.....	12
6.1. Disponibilitat del català a les guies docents.....	12
6.2. Comparació global entre planificació i realitat percebuda.....	14
6.3. Compliment del català en les assignatures íntegrament planificades en català.....	16
7. Conclusions.....	18
8. Recomanacions.....	20

Coordinació: Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Col·laboren: Joves de Mallorca per la Llengua i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

Autoria de l'estudi:

Marc Colomar Bauçà (*Sociòleg*), amb participació de Joan Miquel Català Juan.

2. Resum

Aquest estudi analitza la llengua d'impartició de la docència als estudis de grau de la Universitat de les Illes Balears a partir de la comparació entre la llengua planificada a les guies docents i la llengua percebuda per l'alumnat a l'aula. L'objectiu és aproximar-se empíricament al grau de coincidència entre la planificació lingüística institucional i la pràctica real de la docència.

L'anàlisi es basa en un total de 592 assignatures, recollides a través d'una enquesta realitzada a estudiants de diferents titulacions. Per a cada assignatura s'ha analitzat la llengua d'impartició indicada a la guia docent i la llengua percebuda per l'alumnat durant el desenvolupament de la docència.

Els resultats mostren que el català té una presència formal significativa dins la planificació docent. No obstant això, una part important d'aquesta presència es vehicula a través de la categoria de docència mixta (cat/cast), que amplia la disponibilitat formal del català però no garanteix necessàriament la seva utilització efectiva com a llengua principal d'impartició.

La comparació entre planificació i pràctica evidencia l'existència de determinats desajustos entre la llengua anunciada a les guies docents i la llengua percebuda per l'alumnat. En el cas de les assignatures planificades íntegrament en català, el grau de compliment és majoritari però no complet, amb aproximadament una de cada quatre assignatures analitzades on no es compleix l'idioma establert a la guia docent.

Els resultats també mostren diferències significatives entre branques de coneixement i titulacions pel que fa tant a la planificació lingüística com al seu grau d'aplicació efectiva.

En conjunt, l'estudi aporta evidència empírica sobre la relació entre planificació i pràctica lingüística en la docència universitària i suggereix la conveniència de reforçar els mecanismes de seguiment i garantia de la llengua d'impartició anunciada a les guies docents.

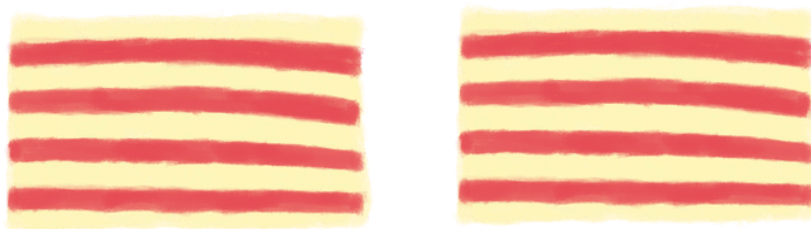
3. Objecte de l'estudi

Aquest estudi té com a objectiu central analitzar la llengua d'impartició de les assignatures de grau de la Universitat de les Illes Balears (UIB) i contrastar la llengua declarada oficialment a les guies docents amb la llengua efectivament utilitzada a l'aula segons la percepció de l'alumnat.

La base empírica està formada exclusivament per assignatures de les quals es disposa de resposta d'enquesta. Per tant, la distribució de llengües a les guies docents que es presenta en aquest informe no reflecteix el conjunt global de la UIB, sinó el subconjunt d'assignatures efectivament analitzades.

Els objectius concrets de l'estudi són els següents:

- 1 Descriure la llengua d'impartició declarada a les guies docents de les assignatures analitzades.
- 2 Descriure la llengua d'impartició percebuda per l'alumnat (llengua real utilitzada a l'aula).
- 3 Analitzar el grau de coincidència o discrepància entre la llengua declarada a les guies i la llengua percebuda en la pràctica docent.
- 4 Explorar si aquesta coincidència o discrepància varia segons branca de coneixement i facultat.
- 5 Relacionar els resultats empírics amb el marc normatiu vigent en matèria de política lingüística a la UIB.

L'estudi es guia per la següent pregunta general de recerca:

En quina mesura la pràctica lingüística real a l'aula s'ajusta a la llengua declarada a les guies docents i als principis establerts per la normativa lingüística de la UIB?

4. Metodologia

4.1. Disseny de l'estudi

L'estudi adopta un disseny descriptiu i comparatiu, de caràcter transversal. És descriptiu perquè analitza la distribució de llengües de docència tant en les guies docents com en la pràctica real percebuda. És comparatiu perquè contrasta sistemàticament la llengua declarada amb la llengua efectivament utilitzada.

L'anàlisi es realitza a nivell d'assignatura. Tot i que l'enquesta és contestada per estudiants individuals, cada resposta es vincula a una assignatura concreta. Un mateix estudiant pot haver aportat informació sobre més d'una assignatura.

4.2. Mostra

L'estudi es basa en una mostra de 346 estudiants matriculats en estudis de grau de la UIB. Les respostes recollides permeten disposar d'informació sobre 592 assignatures diferents.

Els criteris d'inclusió han estat: estar matriculat a la UIB durant el segon semestre del curs 2024-25 o el primer semestre del curs 2025-26. I haver cursat almenys una assignatura amb informació disponible a la guia docent sobre la llengua d'impartició.

El mostreig és de tipus no probabilístic per conveniència, ja que la participació ha estat voluntària.

Les assignatures s'han classificat segons:

- Curs
- Grau
- Facultat
- Branca de coneixement
- Semestre

A efectes analítics, les facultats amb volum molt reduït de casos no s'han inclòs en determinades comparacions estructurals per evitar distorsions interpretatives.

4.3. Instruments

4.3.1. Enquesta a l'alumnat

L'instrument principal de recollida de dades ha estat un qüestionari administrat a l'alumnat.

El qüestionari incloïa preguntes tancades relatives a:

- Nom de l'assignatura.
- Grau al qual pertany.
- Llengua d'impartició percebuda (català, castellà, anglès, mixta).
- Existència de canvis respecte a la llengua anunciada.
- Observacions sobre situacions lingüístiques a l'aula.

A més de les preguntes estructurades, es permetia incorporar comentaris qualitius, que han estat utilitzats com a informació contextual.

4.3.2. Guies docents

La informació sobre la llengua declarada s'ha obtingut mitjançant consulta sistemàtica de les guies docents oficials publicades a la web de la UIB. S'han consultat les guies corresponents als cursos 2024-25 i 2025-26.

Quan no hi havia indicació explícita de llengua vehicular, s'ha tengut en compte la informació relativa a les llengües de suport.

4.4. Procediment

La recollida de dades s'ha duit a terme en dues fases:

- **Fase 1:** març–maig de 2025 (segon semestre 2024-25).
- **Fase 2:** octubre–desembre de 2025 (primer semestre 2025-26).

L'enquesta s'ha administrat mitjançant un formulari en línia (Google Forms), recollint les respostes en contextos presencials a la universitat.

Posteriorment, s'ha realitzat un procés de:

- Classificació de les respostes.
- Vinculació amb la guia docent corresponent.
- Depuració de registres incomplets o inconsistents.

4.5. Variables principals

4.5.1. Llengua declarada a la guia docent

Variable obtinguda de la consulta directa de les guies oficials de la UIB corresponents a les assignatures incloses en la mostra.

Categories:

Aquesta variable representa la planificació lingüística formal.

4.5.2. Llengua real percebuda a l'aula

Variable obtinguda a través del qüestionari administrat a l'alumnat.

Categories:

Aquesta variable representa la pràctica docent real percebuda.

4.5.3. Branca de coneixement

Classificació de les assignatures segons branca:

- Arts i Humanitats
- Ciències
- Ciències Socials
- Ciències de la Salut
- Enginyeries

Permet analitzar diferències estructurals segons àmbit disciplinari.

4.6. Construcció d'indicadors

A partir de les variables principals s'han construït diversos indicadors analítics.

4.6.1. Indicador de disponibilitat del català

Per mesurar la presència estructural del català a la planificació, s'han reagrupat les categories de la guia docent en tres nivells:

- Català garantit: guia = català
- Català possible: guia = català/castellà
- Català absent: guia = castellà o anglès

Aquest indicador mesura la disponibilitat formal del català com a llengua d'impartició. És a dir, el percentatge corresponent al català garantit + català possible.

4.6.2. Indicador de compliment

Compliment estricte

Es consideren únicament les assignatures planificades íntegrament en català (guia = català). El compliment es produeix quan la llengua percebuda també és català exclusiu.

Fórmula:

Compliment estricte = (assignatures planificades en català i impartides en català) /
(total assignatures planificades en català)

4.6.3. Indicadors d'embut

S'han construït dos indicadors d'embut:

- 1 Disponibilitat (català com a opció) → Presència real
- 2 Disponibilitat (català com a opció) → Català únic planificat → Compliment estricte

Aquests indicadors permeten visualitzar la reducció progressiva entre possibilitat formal i realitat efectiva.

5. Marc normatiu de política lingüística de la UIB

El marc normatiu de la política lingüística de la Universitat de les Illes Balears (UIB) es construeix sobre tres nivells interrelacionats: el marc legal general, la normativa interna sobre usos lingüístics i els plans de llengües com a instruments de planificació estratègica. A aquest entramat normatiu s'hi superposa la realitat quotidiana de les aules i les experiències de l'estudiantat, incloses les queixes per incompliment de la llengua anunciada a les guies docents o per situacions percebudes com a conflictes lingüístics.

El contrast entre el que estableix la normativa i el que realment passa a l'aula és un element central per valorar de forma crítica tant el model anterior de planificació lingüística com el nou Pla de Llengües 2026–2030.

5.1. Marc legal general i principis bàsics

La política lingüística de la UIB s'inscriu dins el marc jurídic de les Illes Balears, on el català és reconegut com a llengua pròpia i, juntament amb el castellà, com a llengua oficial. Aquesta doble condició implica que les institucions públiques, inclosa la universitat, han de promoure el coneixement i l'ús normal del català en tots els seus àmbits d'actuació.

Els Estatuts de la UIB concreten aquest principi i estableixen que el català és la llengua pròpia de la institució i una de les seves llengües oficials, i que tots els membres de la comunitat universitària tenen dret a utilitzar-lo en les seves relacions internes i externes ([Reglament d'usos lingüístics](#); [dretencatala.uib](#)).

D'aquest marc se'n desprenen dues idees fonamentals que travessen tota la normativa universitària:

- 1 La voluntat de consolidar el català com a llengua habitual de la vida universitària.
- 2 El reconeixement de la cooficialitat del castellà i l'obertura al multilingüisme, especialment en el context de la internacionalització.

El model que en resulta combina la centralitat de la llengua pròpia amb la garantia dels drets lingüístics individuals. Aquest equilibri, però, no està exempt de tensions, ja que implica conciliar objectius de normalització lingüística amb la protecció de llibertats personals.

5.2. Reglament d'usos lingüístics i paper de les guies docents

El Reglament d'usos lingüístics de la UIB constitueix l'eix principal de la normativa interna en matèria lingüística. El text reafirma el caràcter prioritari del català en els àmbits de la docència, la recerca, la gestió i la comunicació institucional. Aquesta prioritat no s'entén en termes excloents, sinó com a criteri orientador de l'actuació institucional, compatible amb l'ús del castellà i d'altres llengües quan sigui necessari ([dretencatala.uib](#)).

En l'àmbit docent, el reglament estableix que el català ha de ser el vehicle preferent d'ensenyament, però alhora garanteix que estudiants i professorat poden expressar-se en qualsevol de les llengües oficials. Això significa que, llevat dels casos en què l'objecte d'estudi exigeixi una llengua determinada (per exemple, en assignatures de llengua estrangera), l'estudiantat no pot ser discriminat per utilitzar català o castellà en les seves produccions acadèmiques.

Un element especialment rellevant per a aquest estudi és el paper de les guies docents. El reglament obliga a indicar-hi la llengua o llengües d'impartició i vincula aquesta informació al principi de "seguretat lingüística" de l'estudiantat, entès com el dret a conèixer abans de matricular-se en quina llengua es desenvoluparà la docència. Un cop fixada la llengua i obert el període de matrícula, qualsevol modificació requereix justificació i autorització acadèmica.

A la pràctica, la guia docent esdevé un compromís institucional entre universitat, professorat i alumnat. Quan la llengua real d'impartició no coincideix amb la llengua anunciada, es genera una ruptura d'expectatives que afecta directament aquest principi de seguretat lingüística.

5.3. El Pla de Llengües 2021–2025: objectius i límits

Durant la major part del període analitzat en aquesta investigació el marc estratègic vigent ha estat el Pla de Llengües 2021–2025.

Aquest pla s'articulava entorn de tres grans eixos:

- La promoció del català en tots els àmbits universitaris.
- L'impuls del multilingüisme, amb especial atenció a l'anglès.
- La millora de l'acollida lingüística de persones procedents de contextos no catalanoparlants.

En l'àmbit docent, el pla fixava objectius quantitius mínims de presència del català en determinats estudis, especialment en aquells on el seu ús era reduït. Aquesta planificació es concretava a través de les guies docents, que es convertien en l'instrument visible de distribució lingüística.

Tanmateix, diversos debats interns i anàlisis posteriors han assenyalat que l'impacte d'aquests objectius va ser desigual. En alguns àmbits disciplinaris, la presència del català es va mantenir estable o fins i tot va retrocedir, especialment en productes acadèmics de major capital simbòlic com els treballs de fi d'estudis o les tesis doctorals ([es.arabalears](#)).

Des d'una perspectiva crítica, es pot interpretar que el model 2021–2025 va posar l'accent en la planificació i en el seguiment estadístic, però amb mecanismes limitats d'intervenció efectiva quan els objectius no es complien. El sistema descansava en gran mesura en la voluntarietat dels departaments i del professorat, la qual cosa pot explicar que la distància entre planificació formal i pràctica real no es reduís de manera significativa.

5.4. El Pla de Llengües 2026–2030: un canvi d'enfocament

El nou Pla de Llengües 2026–2030 representa un gir d'èmfasi en la política lingüística de la UIB. Sense abandonar els principis bàsics (català com a llengua pròpia i prioritària, cooficialitat amb el castellà i aposta pel multilingüisme) el nou pla assumeix de manera explícita la necessitat de revertir el retrocés del català en determinats àmbits ([Pla de Llengües 2026-2030; slg.uib](#)).

La recuperació del català com a llengua habitual de la vida universitària es planteja com un objectiu central, no només com una orientació general. El pla posa especial atenció en:

- 1 La millora de la competència lingüística de tota la comunitat universitària.
- 2 La qualitat lingüística dels textos acadèmics i institucionals.
- 3 La protecció efectiva dels drets lingüístics.
- 4 El reforç del català en àmbits de gran visibilitat i en la producció acadèmica avançada.

Aquest canvi es pot interpretar com una resposta a la constatació que l'equilibri anterior entre normalització i multilingüisme no havia estat suficient per evitar la pèrdua de centralitat del català.

5.5. Conflictes, queixes i distància entre norma i pràctica

La dimensió normativa no es pot analitzar al marge de les experiències reals de l'estudiantat. En els darrers anys s'han registrat queixes per incompliment de la llengua anunciada a les guies docents, així com situacions percebudes com a conflictes o agressions lingüístiques ([es.arabalears](#)).

Els incompliments solen referir-se a casos en què la docència s'imparteix de manera sistemàtica en una llengua diferent de la indicada, o en què els canvis no es comuniquen adequadament. Des del punt de vista de la seguretat lingüística, aquestes situacions afecten el dret de l'estudiantat a planificar els seus estudis en funció de la llengua de docència ([dretencatala.uib](#)).

Aquestes experiències evidencien que la garantia formal de drets no sempre es tradueix en una pràctica plenament coherent. La persistència de conflictes suggereix que els mecanismes de seguiment i correcció poden no haver estat suficientment eficaços.

En aquest context, estudis empírics que comparen la llengua declarada a les guies amb la llengua real d'impartició aporten una base objectiva per valorar fins a quin punt la política lingüística universitària es materialitza efectivament en la pràctica docent.

6. Anàlisi de resultats

Com hem indicat anteriorment, de les 592 assignatures recollides per l'estudi es pot analitzar tant la llengua d'impartició planificada —la que figura a la guia docent— com la llengua real percebuda per l'alumnat a través de l'enquesta.

És fonamental diferenciar entre dues situacions:

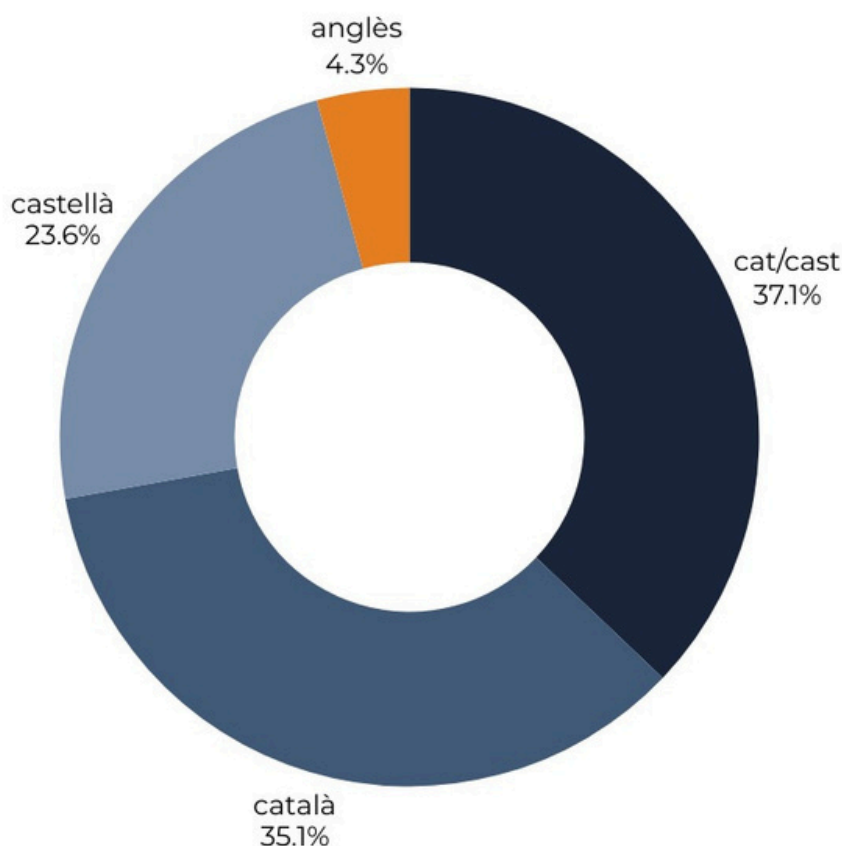
- 1 La **possibilitat de cursar una assignatura en català**, ja sigui perquè està íntegrament planificada en català o perquè figura com a opció dins de l'assignatura, en algun dels grups disponibles o impartició bilingüe dins un mateix grup, tant perquè un mateix professor utilitza ambdues llengües o perquè hi ha distint professorat al mateix grup i cada un utilitza una llengua o l'altra.
- 2 L'**exclusivitat del català**, és a dir, aquelles assignatures planificades únicament en aquesta llengua, sense alternativa de castellà o anglès.

Aquesta distinció és clau per interpretar correctament els resultats i evitar confondre presència formal amb garantia efectiva.

6.1. Disponibilitat del català a les guies docents

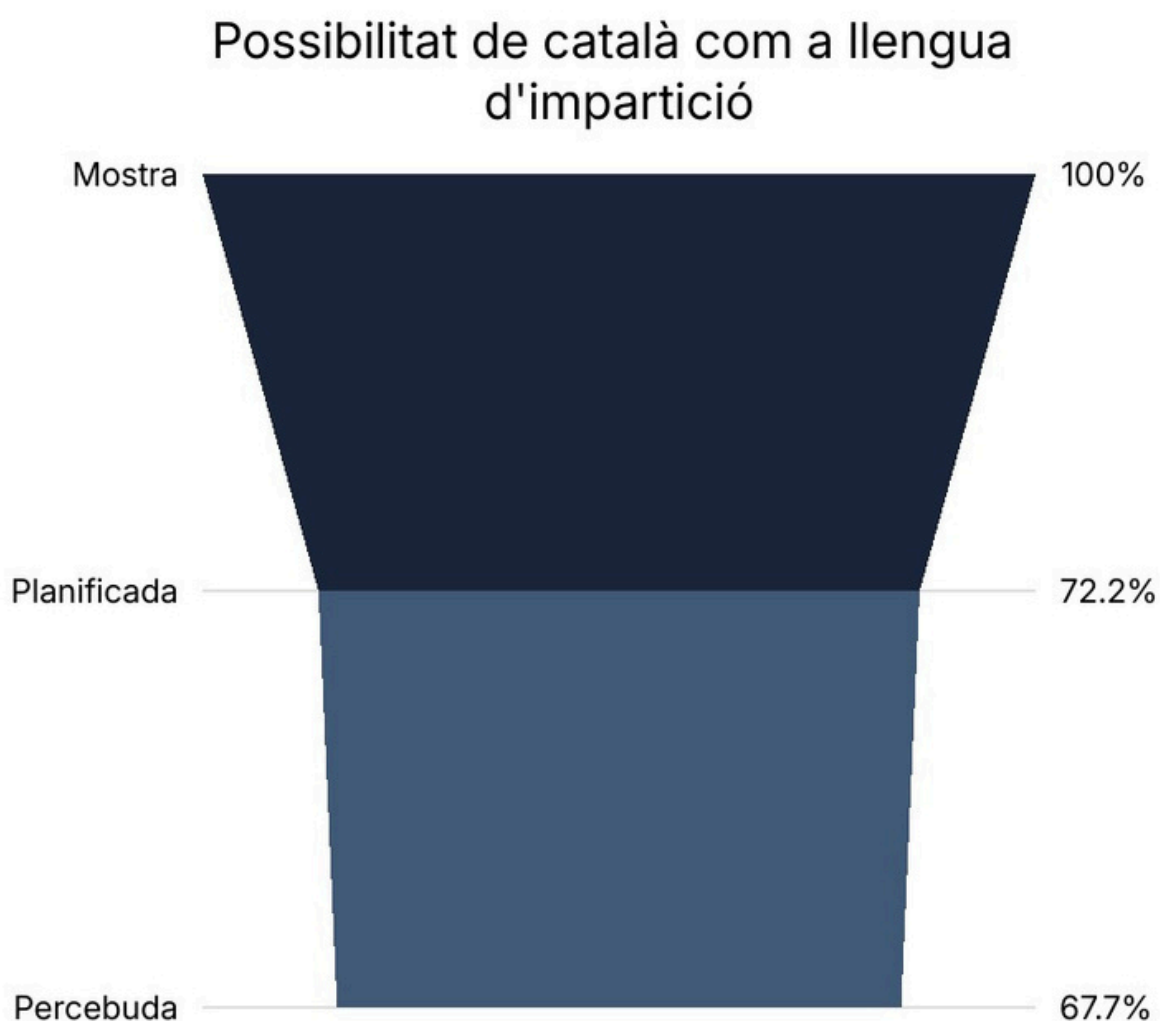
En primer lloc, s'analitza la disponibilitat del català en la planificació docent, tant com a possibilitat com en règim d'exclusivitat.

Distribució de les llengües planificades (guia docent)

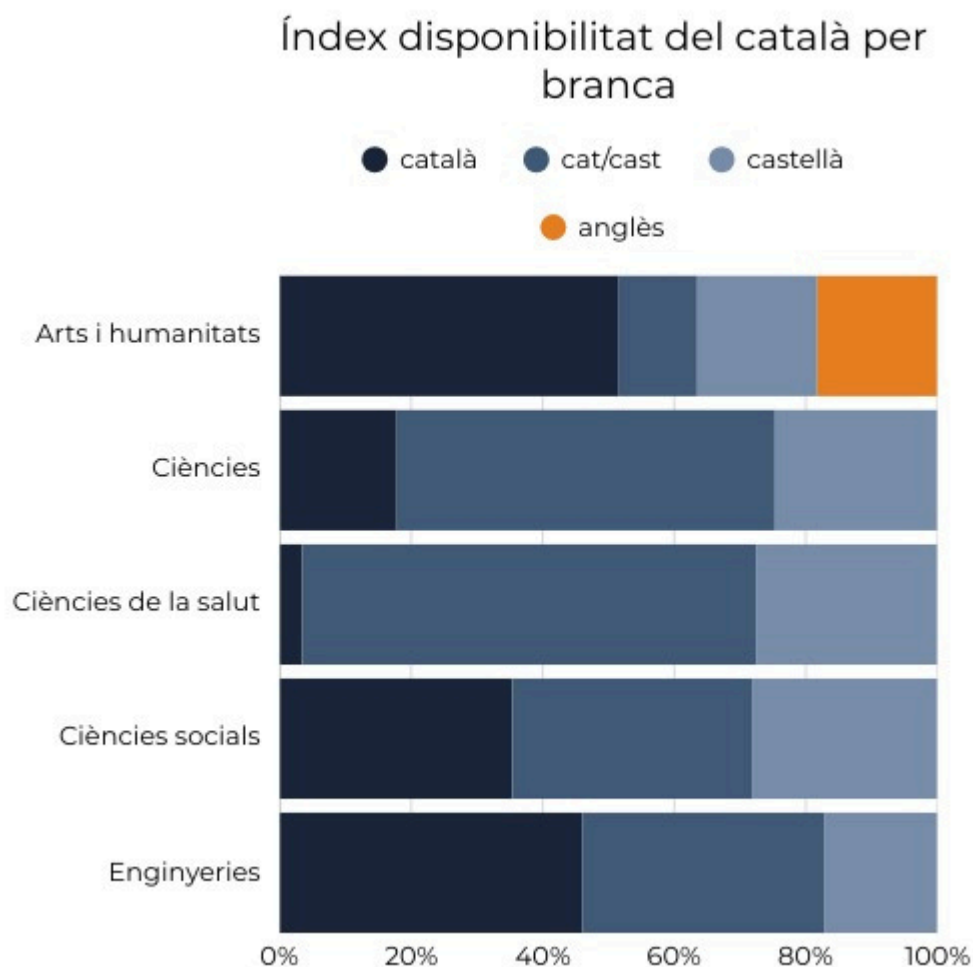
A nivell global ([Grafic 1: Distribucio de les llengües planificades](#)), el 35,1% de les assignatures analitzades estan planificades íntegrament en català, el 37,1% segueixen la fórmula cat/cast (docència mixta), el 23,6% exclusivament en castellà i el 4,3% en anglès.

Si agrupam les assignatures on el català és possible (català + cat/cast), el percentatge arriba al 72,2% ([Grafic 2: Possibilitat de català com a llengua d'impartició](#)). Això significa que formalment el català és present com a opció en gairebé tres quartes parts de l'oferta analitzada. Només en poc més d'un terç dels casos, aquesta presència és exclusiva.

La categoria mixta (cat/cast) adquireix, per tant, un paper central en el model lingüístic planificat. Aquesta fórmula amplia la disponibilitat formal del català, però no en garanteix necessàriament l'ús efectiu com a llengua principal.

Quan es desagrega la planificació per branques ([Gràfic 3: Índex disponibilitat del català per branca](#)), s'observen diferències significatives. Arts i Humanitats presenta un percentatge elevat de català planificat, tot i que amb presència destacada d'anglès, explicable per la inclusió del grau d'Estudis Anglesos. Enginyeries mostra una proporció rellevant de català exclusiu, mentre que Ciències i Ciències de la Salut tenen un pes més alt de mixta o castellà.

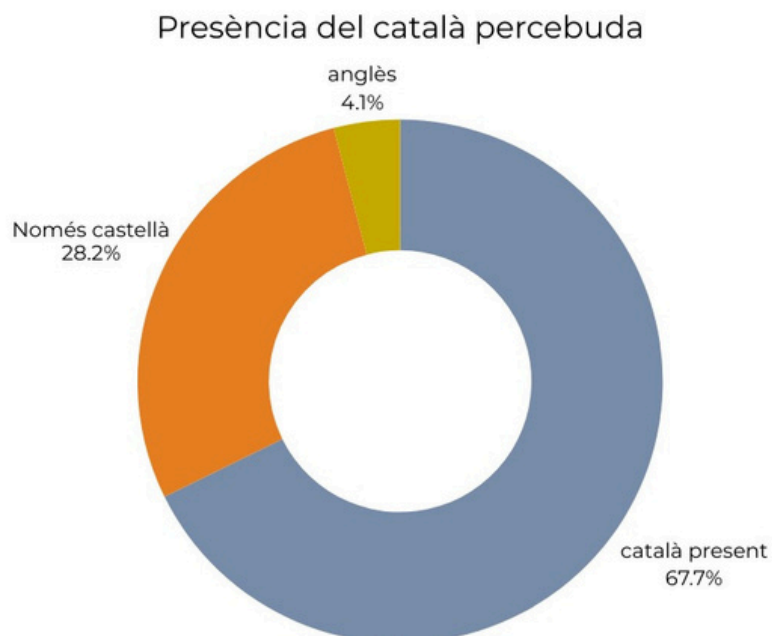
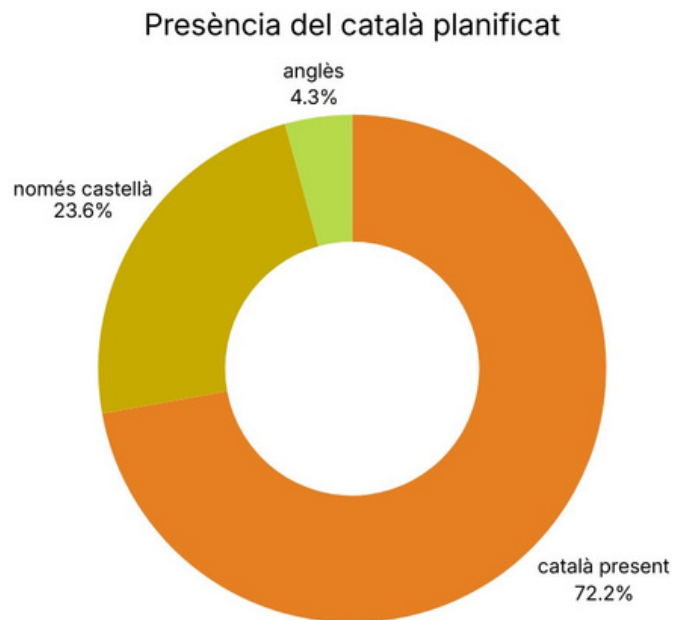

Aquestes diferències indiquen que la política lingüística planificada no es distribueix de manera homogènia entre àmbits de coneixement.

6.2. Comparació global entre planificació i realitat percebuda

En segon lloc, s'incorporen els resultats de l'enquesta per mesurar el grau d'ajust entre la planificació i la realitat.

A nivell global, el català és percebut com a present a l'aula en el 67,7% dels casos (Gràfic 4: Presència del català planificat). Aquesta dada es pot comparar amb el 72,2% d'assignatures on el català era formalment possible segons la planificació (Gràfica 5: Presència del català percebuda).

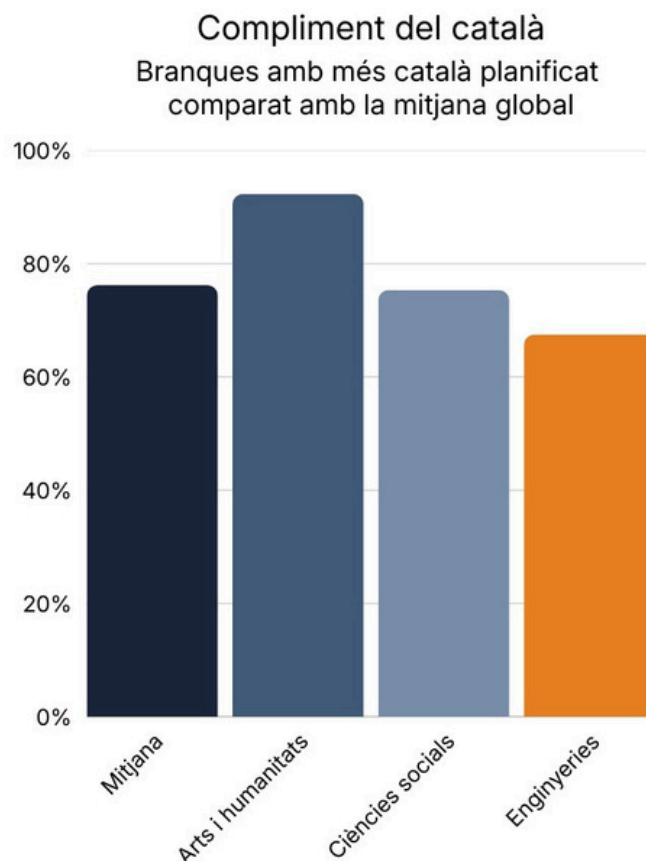

La diferència entre ambdues xifres posa de manifest un cert desajust: una part de les assignatures en què el català figura com a opció no es desenvolupen en aquesta llengua de manera efectiva o predominant.

Això no implica necessàriament un incompliment formal, especialment en el cas de les assignatures amb docència mixta, però sí evidencia que la disponibilitat planificada no es tradueix automàticament en presència real.

6.3. Compliment del català en les assignatures íntegrament planificades en català

En tercer lloc, l'anàlisi es focalitza exclusivament en les assignatures planificades únicament en català, és a dir, aquelles on aquesta llengua no comparteix espai formal amb cap altra.

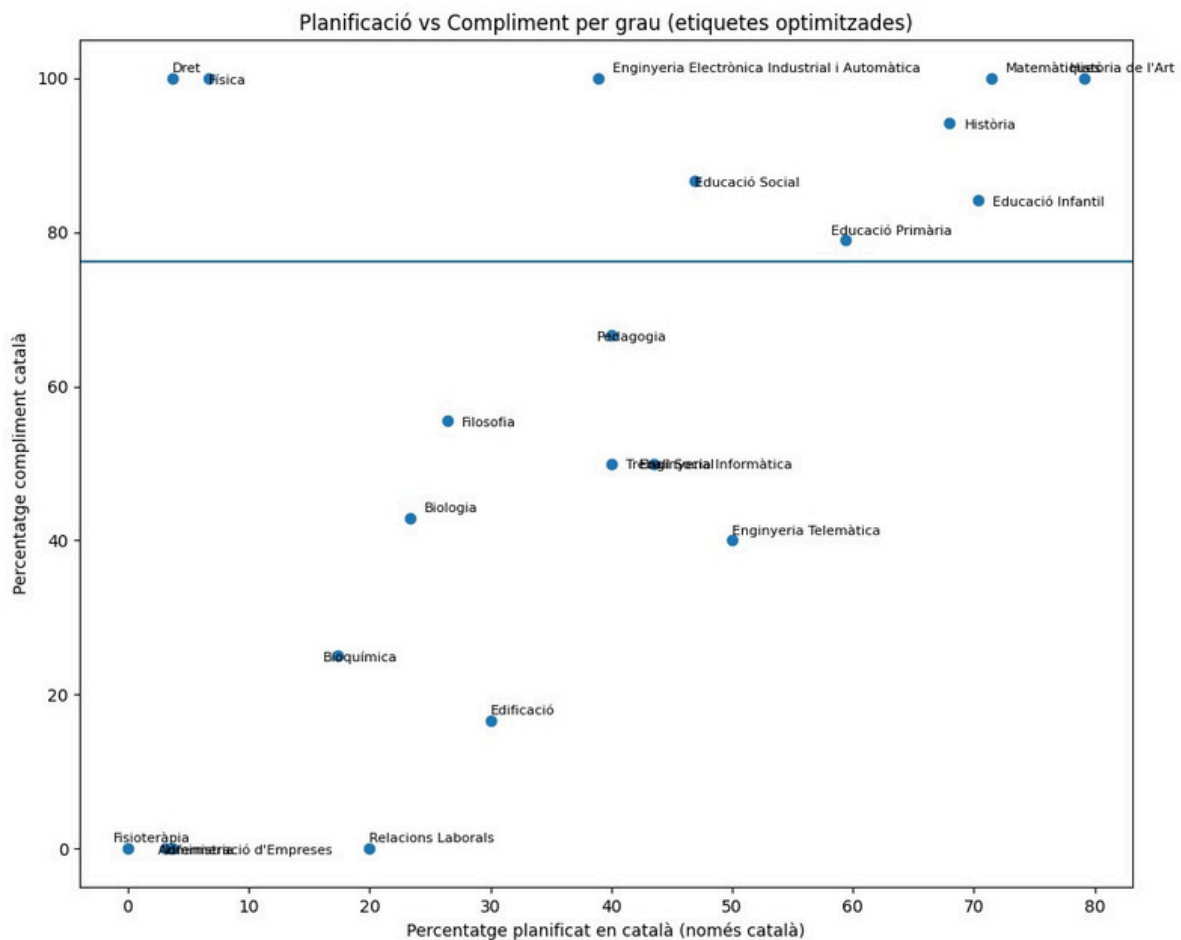

La mitjana global de compliment és del 76,19%. Això significa que aproximadament tres de cada quatre assignatures planificades íntegrament en català s'imparteixen efectivament en aquesta llengua, mentre que en prop d'un 24% dels casos es detecta una desviació.

Quan es compara aquesta mitjana amb les branques ([Gràfic 6: Compliment del català; Branques amb més català planificat comparat amb la mitjana global](#)), s'observen diferències rellevants. Arts i Humanitats presenta un compliment superior a la mitjana global, mentre que Enginyeries queda per davall. Ciències Socials se situa en una posició intermèdia, similar a la mitjana global.

A nivell de grau, l'anàlisi detallada mostra una heterogeneïtat considerable tant en la planificació del català com en el seu grau de compliment. Tal com es pot observar en el gràfic corresponent ([Gràfic 7: Planificació vs. Compliment per grau](#)), els diferents graus es distribueixen de manera molt diversa

dins l'espai format pels dos eixos: percentatge d'assignatures planificades íntegrament en català i percentatge de compliment d'aquesta planificació.

Per una banda, es poden identificar alguns graus amb nivells elevats tant de planificació com de compliment, cosa que indica una coherència notable entre el model lingüístic formal i la pràctica docent. En aquest grup s'hi situen, per exemple, graus com Història, Matemàtiques, Educació Infantil o Història de l'Art, que combinen una proporció elevada d'assignatures planificades en català amb un grau de compliment molt alt.

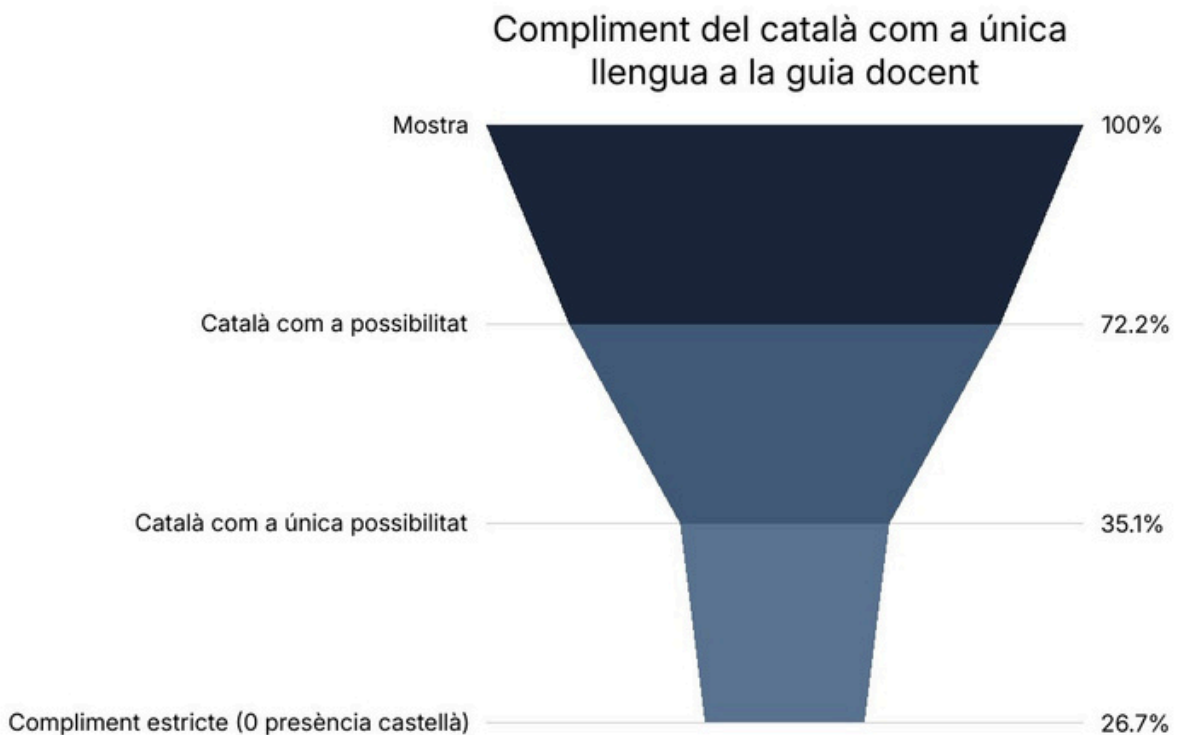
Per altra banda, hi ha titulacions que presenten una planificació moderada o significativa en català però amb un compliment inferior, fet que suggereix una distància entre la planificació lingüística i la seva aplicació efectiva a l'aula. Aquest patró es pot observar en alguns estudis de l'àmbit de les enginyeries o de les ciències, on tot i existir assignatures planificades en català, el grau de compliment és més irregular.

Finalment, també apareixen graus amb una presència molt reduïda de planificació en català, fet que limita de manera estructural la possibilitat de cursar assignatures en aquesta llengua dins aquestes situacions. En alguns casos, la proporció d'assignatures planificades íntegrament en català és molt baixa o pràcticament nul·la, com és el cas de Dret, Fisioteràpia o Administració d'Empreses. En altres

graus, com Bioquímica o Relacions Laborals, la presència del català és limitada i queda lluny de constituir una llengua habitual d'impartició dins la titulació.

Aquesta situació implica que, fins i tot en els casos en què les assignatures planificades en català es compleixen, la presència global d'aquesta llengua dins el conjunt del grau continua sent reduïda. En conseqüència, la baixa planificació inicial es converteix en un factor estructural que condiona de manera determinant la possibilitat real de cursar estudis en català en determinades titulacions.

En conjunt ([Gràfica 8: Compliment del català com a única llengua a la guia docent](#)) els resultats mostren que el català té una presència formal àmplia dins la planificació docent si es considera la categoria mixta. Però quan es restringeix l'anàlisi a les assignatures íntegrament planificades en català i al seu compliment efectiu, la proporció es redueix de manera notable, evidenciant un procés de filtratge entre planificació i realitat.

7. Conclusions

Els resultats presentats en aquest estudi permeten obtenir una aproximació empírica a la situació de les llengües de docència a la Universitat de les Illes Balears, a partir de la comparació entre la llengua d'impartició planificada a les guies docents i la llengua percebuda per l'alumnat a l'aula. L'anàlisi realitzada ha combinat l'estudi sistemàtic de la planificació lingüística de les assignatures amb la informació recollida a través de les enquestes, cosa que ha permès identificar coincidències, divergències i patrons diferenciats segons branques de coneixement i titulacions.

A partir d'aquest conjunt de dades, es poden formular diverses conclusions sobre el grau d'ajust entre la planificació lingüística de la docència i la seva aplicació efectiva, així com sobre els factors que poden influir en aquesta relació.

En primer lloc, l'anàlisi mostra que en alguns graus l'alumnat disposa de la possibilitat de cursar la major part o la totalitat de les assignatures en castellà. Aquesta situació no implica necessàriament un incompliment formal de la normativa vigent, però sí que planteja interrogants sobre fins a quin punt la distribució real de les llengües de docència s'alinea amb els principis generals del marc normatiu de la Universitat de les Illes Balears, que estableix el català com a llengua pròpia de la institució i en promou l'ús en l'àmbit docent.

En segon lloc, l'estudi detecta l'existència de desajustos entre la llengua d'impartició planificada a les guies docents i la llengua percebuda per l'alumnat a l'aula. En un nombre significatiu de casos, estudiants que s'han matriculat en assignatures, o grups on el català apareixia com a llengua d'impartició, indiquen que la docència no s'ha desenvolupat íntegrament en aquesta llengua.

Aquest fenomen té implicacions rellevants des del punt de vista de la seguretat lingüística de l'alumnat. Les guies docents constitueixen el principal instrument d'informació prèvia a la matrícula i permeten als estudiants conèixer les característiques de cada assignatura, inclosa la llengua d'impartició. Quan aquesta informació no es correspon amb la realitat, es genera una discrepància entre la planificació institucional i l'experiència efectiva de la docència.

Finalment, els resultats també mostren que la presència formal del català en la planificació docent no sempre es tradueix en una presència equivalent en la pràctica. La combinació entre assignatures planificades com a bilingües i els casos de desviació respecte a la llengua anunciada contribueix a reduir progressivament la presència efectiva del català dins les aules.

En conjunt, aquests resultats suggereixen la conveniència d'analitzar amb més detall els mecanismes de planificació i seguiment de les llengües de docència, amb l'objectiu de reforçar la coherència entre el marc normatiu, la planificació institucional i la pràctica real a les aules.

L'estudi posa de manifest que la planificació lingüística universitària no només depèn de la presència formal del català en les guies docents, sinó també del seu grau de compliment efectiu a l'aula. En aquest sentit, la relació entre planificació i pràctica emergeix com un element clau per comprendre la realitat lingüística de la docència universitària.

8. Recomanacions

A partir dels resultats obtinguts, es poden formular diverses recomanacions orientades a millorar la coherència entre la planificació lingüística i la pràctica docent a la Universitat de les Illes Balears.

En primer lloc, seria convenient avançar cap a un marc de planificació lingüística que estableixi objectius mínims quantificables de presència del català en la docència. La definició d'indicadors mesurables podria facilitar el seguiment de l'evolució de les llengües d'impartició i permetria avaluar amb més precisió el grau d'assoliment dels objectius de política lingüística.

En segon lloc, resulta necessari reforçar els mecanismes de seguiment del compliment de la llengua d'impartició indicada a les guies docents. Això contribuiria a garantir que la informació proporcionada a l'alumnat abans del període de matrícula sigui fiable i coherent amb el desenvolupament real de la docència.

En tercer lloc, podria ser útil revisar l'ús extensiu de categories com la docència bilingüe o mixta a les guies docents, amb l'objectiu d'assegurar que aquestes reflecteixin amb la màxima precisió possible la realitat de la docència.

Finalment, seria recomanable continuar monitoritzant periòdicament la situació de les llengües de docència a la universitat, combinant l'anàlisi de les guies docents amb estudis empírics basats en la percepció de l'alumnat. Aquest tipus d'anàlisi permet detectar possibles divergències entre planificació i pràctica i constitueix una eina útil per orientar les polítiques lingüístiques institucionals.

